

نجات بازار شکر با کرایشی به سمت اتانول

۲۵ سپتامبر ۲۰۱۷

نشریه بین المللی شکر و شیرین کننده‌ها
(Folichts)

در اواخر ژوئن، زمانی که قیمت‌های شکر به پایین‌ترین سطح خود طی ۱۶ ماه (یعنی ۱۲/۵۳ سنت برای هر پوند) رسید، ظاهراً شیب تند انعقاد قراردادهای شکر خام شماره ۱۱ متوقف گردید، در حالی که فرایند قراردادهای شکر سفید لندن با کاهش قیمت ادامه یافت و در اواسط آگوست به ۳۶۰/۴۰ دلار برای هر تن رسید. این قیمت، پایین‌ترین سطح قیمتی پس از سپتامبر ۲۰۱۵ بود.

در مورد شکر خام، افزایش قیمت‌های نفت خام و افزایش قیمت رآل برزیل^۱ در مقابل دلار آمریکا از ۳/۳۴ در ماه ژوئن به ۳/۱۱ در زمان درج این گزارش، شرایط مناسبی را بوجود آورد. بالا رفتن ارزش رآل، انگیزه کارخانه داران برزیلی را برای فروش شکر بر حسب دلار را کاهش می دهد. بعلاوه سیاست دولت برزیل برای وضع مالیات روی اتانول وارداتی تولید شده از ذرت نیز مزید بر علت گردید، زیرا این سیاست، رقابت اتانول نیشکری را بیشتر نموده و ممکن است کارخانه‌ها را تشویق به تخصیص بیشتر نیشکر برای تولید اتانول و تولید کمتر شکر نیشکری نماید. اخیراً قیمت اتانول هم به دلیل افزایش‌های قابل توجه قیمت بنزین توسط

1- Brazilian real

شرکت نفت ایالتی پتروبراس^۲ برزیل، تحت الشعاع قرار گرفت، این رشد قیمتها از افزایش شدید قیمت‌های بنزین متعاقب طوفان هاروی^۳ ناشی شده است. این شرایط، پله ترازو را به نفع اتانول سنگین‌تر نمود، قیمت آن را تا ۱۴ سنت بر هر پوند افزایش داد و باعث گردید که کارخانه‌داران، تمایل بیشتری به تولید اتانول در باقیمانده فرصت برداشت سال ۲۰۱۷/۱۸ و سال ۲۰۱۸/۱۹ داشته باشند. هر چند قیمت شکر به طور جهشی بالا رفت و به ۱۴/۵۸ سنت رسید ولی این وضع بیش از ۶ هفته دوام نیاورد، زیرا نگاه بازار به تولید رونق یافته اتحادیه اروپا و شرایط آب و هوای مطلوب هندوستان، بیانگر افزایش تولید (متعاقب کاهش قبلی) بوده است. لذا به نظر نمی‌رسد که بازار پتانسیل افزایش قیمت بیشتری را از رقم اخیر داشته باشد.

تراز فصلی جهانی شکر

(۱۰۰۰ تن، ارزش خام)

جولای/سپتامبر			آوریل/ژوئن			ژانویه/مارس			اکتبر/دسامبر			شرح
۲۰۱۸	۲۰۱۷	۲۰۱۶	۲۰۱۸	۲۰۱۷	۲۰۱۶	۲۰۱۸	۲۰۱۷	۲۰۱۶	۲۰۱۷	۲۰۱۶	۲۰۱۵	
۹۰.۱۸۴	۸۲.۹۶۴	۸۶.۳۴۹	۱۰۸.۰۳۶	۱۰۳.۲۱۵	۱۰۶.۹۸۲	۹۱.۷۸۶	۹۲.۳۶۱	۹۴.۷۱۱	۶۷.۸۶۲	۷۱.۵۲۸	۸۰.۴۴۹	ذخایر اول دوره
۳۲.۳۳۳	۳۲.۹۲۱	۳۲.۶۴۰	۲۸.۷۲۰	۲۶.۳۷۰	۲۴.۲۷۷	۶۱.۸۵۳	۵۴.۸۳۰	۵۷.۷۴۵	۶۸.۴۹۶	۶۴.۳۲۸	۵۹.۵۵۸	تولید
۱۷.۸۲۰	۱۷.۱۷۲	۱۹.۱۹۲	۱۶.۲۲۸	۱۶.۴۵۵	۱۷.۴۶۳	۱۵.۹۱۷	۱۶.۰۴۹	۱۶.۷۹۱	۱۷.۳۷۶	۱۸.۰۱۱	۱۸.۵۲۹	واردات
۴۸.۷۰۰	۴۷.۶۳۵	۴۷.۷۲۶	۴۵.۷۳۶	۴۴.۵۸۴	۴۴.۶۱۸	۴۴.۳۴۴	۴۳.۲۹۲	۴۳.۴۱۱	۴۵.۴۵۶	۴۴.۶۸۷	۴۴.۵۲۰	مصرف*
۱۸.۴۷۱	۱۷.۵۶۰	۱۸.۹۲۷	۱۷.۰۶۵	۱۸.۴۹۲	۱۷.۷۵۵	۱۷.۱۷۶	۱۶.۷۳۴	۱۸.۸۵۳	۱۶.۴۹۲	۱۶.۸۱۸	۱۹.۳۰۶	صادرات
۷۳.۱۶۵	۶۷.۸۶۲	۷۱.۵۲۸	۹۰.۱۸۴	۸۲.۹۶۴	۸۶.۳۴۹	۱۰۸.۰۳۶	۱۰۳.۲۱۵	۱۰۶.۹۸۲	۹۱.۷۸۶	۹۲.۳۶۱	۹۴.۷۱۱	ذخایر پایان دوره

علیرغم برآورد ماهانه تراز شکر جهانی در سال ۲۰۱۷/۱۸، اینک گزارش فصلی بروز شده از تراز شکر برای هر کشور را نیز ارائه می‌نمائیم. همانگونه که قبلاً اشاره شد جهان شکر در سال ۲۰۱۷/۱۸ (اکتبر/سپتامبر)، برای اولین بار پس از سال ۲۰۱۴/۱۵ با مازاد شکر مواجه خواهد بود.

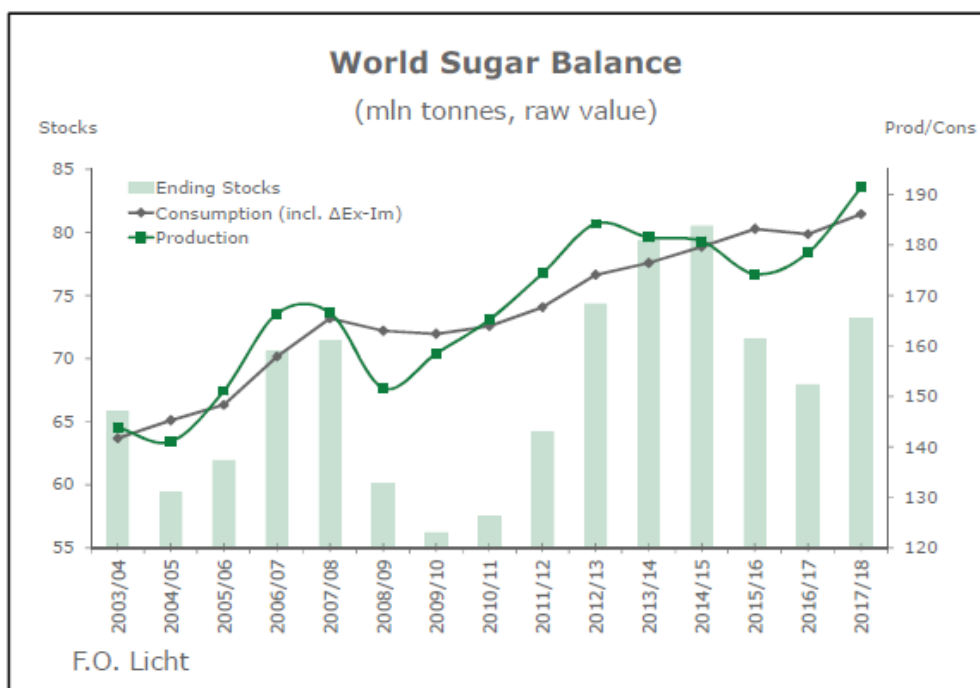
یادآوری می‌شود که F.O.Licht، معادل شکر چغندرهایی که به محصول نهایی شکر کریستالی^۴ تبدیل نشده را در برآوردهای تولید شکر خود به حساب نمی‌آورد (مثلاً مقادیر شکر قابل استحصال از چغندری که برای اتانول سوختی مورد استفاده قرار گرفته است). لذا این مسئله می‌تواند دلیل اختلاف گزارشات این

- 2- Petrobras
- 3- Hurricane Harvey
- 4 - crystal sugar

نشریه با آمارهای برخی از انجمن‌های شکر و ارقام رسمی اتحادیه اروپا باشد. بعلاوه تمام اطلاعات ارقام تولید برحسب ارزش خام ارائه شده‌اند و برای تبدیل به ارزش سفید می‌توان از ضریب ۰/۹۲ استفاده نمود.

ممکن است عنوان شود که پیش‌بینی‌های تولید ما براساس سال زراعی هر کشور ارائه شده است در حالی که اینگونه نیست و مقادیر محاسبه شده جهت پیش‌بینی تراز شکر جهانی برای هر کشور بر مبنای یک دوره زمانی متحده الشکل (اکتبر/سپتامبر) می‌باشد چرا که این نکته پیش شرط پیش‌بینی‌های مربوط به تغییر موجودی (یعنی مازاد/کسری) در طول یک سال است.

پیش‌بینی‌های فعلی بر این است که تولید جهانی شکر سال ۲۰۱۷/۱۸ (اکتبر/سپتامبر) تا ۱۹۱/۴ میلیون تن افزایش یابد که ۰/۴ میلیون تن کمتر از پیش‌بینی گذشته و ۱۳ میلیون تن بیشتر از تولید سال قبل است. افزایش تولید در اروپا، آسیا و آفریقا، عامل اصلی این افزایش خواهند بود.

۵/۳ میلیون تن شکر مازاد در سال ۲۰۱۷/۱۸، بدنال ۳/۷ میلیون تن کمبود سال ۲۰۱۶/۱۷

اگر این موضوع تحقق یابد، پیش‌بینی، نوسان شدیدی را در تولید محصول نشان می‌دهد به طوری که بعد از دو سال متوالی کمبود کالا، در حال حاضر بازار جهانی با وضعیت مازاد کالا روبرو شده است با وجود

اینکه رشد مصرف در سال ۲۰۱۷/۱۸ چهار میلیون تن برآورد می‌شود. بنابراین در حالی که در سال ۲۰۱۶/۱۷، ۳/۷ میلیون تن کسری کالا در بازارهای جهان وجود داشت، انتظار می‌رود که در سال جاری، ۵/۳ میلیون تن شکر مازاد حاصل شود. این مقدار کالا شامل ۱/۹ میلیون تن شکر در سال ۲۰۱۷/۱۸ است که از اختلاف بین صادرات جهانی و واردات جهانی بدست آمده و در آمارها منظور نشده است.

تراز شکر جهانی

اکتبر/سپتامبر (۱۰۰۰ تن ارزش خام)

شرح	۲۰۱۳/۱۴	۲۰۱۴/۱۵	۲۰۱۵/۱۶	۲۰۱۶/۱۷	۲۰۱۷/۱۸
ذخایر اول دوره	۷۴.۲۸۰.۲	۷۹.۳۴۶.۵	۸۰.۴۴۹.۲	۷۱.۵۲۸.۲	۶۷.۸۶۲.۱
تولید	۱۸۱.۴۸۴.۹	۱۸۰.۷۱۰.۱	۱۷۴.۲۲۰.۷	۱۷۸.۴۴۸.۵	۱۹۱.۴۰۲.۱
واردات	۶۳.۸۸۷.۷	۶۴.۳۶۳.۲	۷۱.۹۷۴.۳	۶۷.۶۸۶.۲	۶۷.۳۴۰.۸
مصرف	۱۷۵.۷۷۳.۷	۱۷۸.۷۴۵.۷	۱۸۰.۲۷۵.۲	۱۸۰.۱۹۷.۰	۱۸۴.۲۳۵.۹
صادرات	۶۴.۵۳۲.۶	۶۵.۲۲۵.۰	۷۴.۸۴۰.۸	۶۹.۶۰۳.۹	۶۹.۲۰۳.۸
ذخایر پایان دوره	۷۹.۳۴۶.۵	۸۰.۴۴۹.۲	۷۱.۵۲۸.۲	۶۷.۸۶۲.۱	۷۳.۱۶۵.۳
+/- تولید	-۲,۶۷۶.۷	-۷۷۴.۸	-۶,۴۸۹.۴	۴,۲۲۷.۸	۱۲,۹۵۳.۶
% تغییر تولید +/-	-۱.۴۵	-۰.۴۳	-۳.۵۹	۲.۴۳	۷.۲۶
+/- مصرف	۴,۱۱۰.۹	۲,۹۷۲.۰	۱,۵۲۹.۵	-۷۸.۲	۴,۰۳۸.۹
% تغییر مصرف +/-	۲.۳۹	۱.۶۹	۰.۸۶	-۰.۰۴	۲.۲۴
نسبت ذخیره به مصرف	۴۵.۱۴	۴۵.۰۱	۳۹.۶۸	۳۷.۶۶	۳۹.۷۱
مازاد/کسری جهانی	۵,۰۶۶.۳	۱,۱۰۲.۷	-۸,۹۲۱.۰	-۳,۶۶۶.۱	۵,۳۰۳.۲

توجه: ارقام ممکن است بدلیل گرد شدن تغییر مختصر داشته باشند. مصرف شامل مصرف نامرئی هم می‌شود.

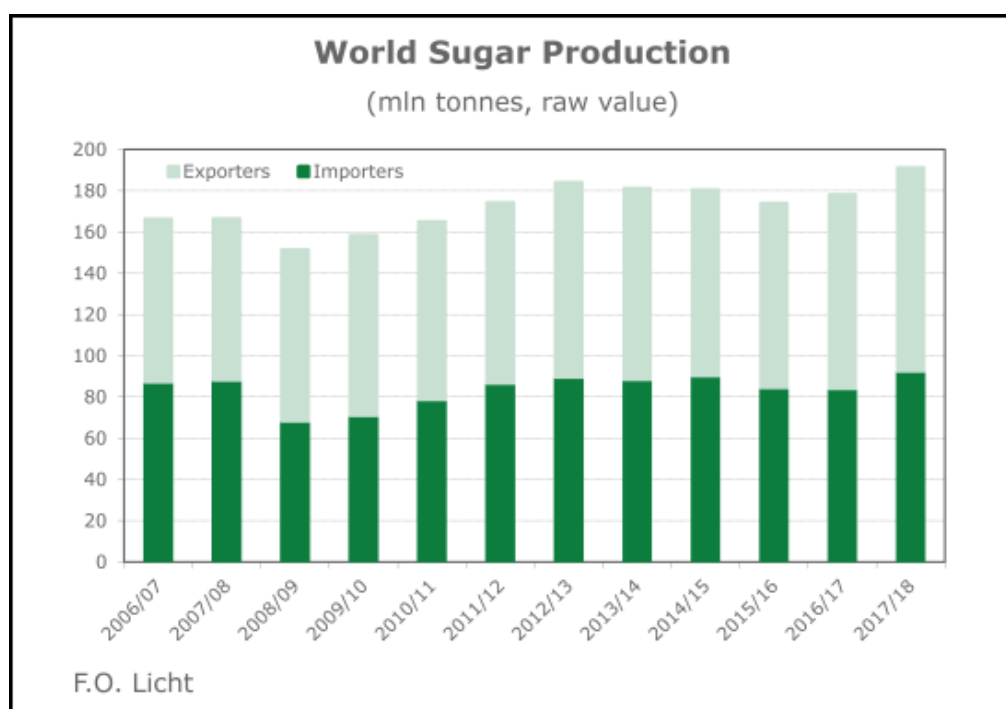
به طور کلی، بیشترین افزایش تولید برای سال ۲۰۱۷/۱۸ در آسیا دیده می‌شود به طوری که پیش‌بینی می‌شود تولید شکر این منطقه با افزایش ۸/۸ میلیون تن نسبت به سال قبل، به رقم ۶۹/۱ میلیون افزایش یابد. این افزایش به واسطه بهبود کاستی‌های ناشی از خشکسالی در برخی کشورها و افزایش سطح زیرکشت است. انتظار می‌رود که تولید شکر در اروپا نیز به طور قابل ملاحظه‌ای افزایش یابد و کل تولید در فصل جدید به ۳۴/۳ میلیون تن برسد که ۱۲ درصد بیشتر از رقم ۳۰/۱ میلیون تن سال قبل است. لغو مقررات سهمیه بندی تولید شکر در اتحادیه اروپا، باعث افزایش تولید در این منطقه خواهد شد، با این حال، در

صورت مساعد بودن شرایط آب و هوایی در روسیه، این کشور نیز شاهد ثبت رکورد تولید شکر خواهد بود. برآورد می‌شود که **آفریقا** نیز در سال ۲۰۱۷/۱۸ شاهد افزایش چشمگیر ۱/۱ میلیون تنی در تولید شکر باشد، این امر در صورت رفع مشکلات بهره‌برداری آسیاب‌های جدید در اتیوپی و تحقق پیش‌بینی‌های بهبودی شرایط خشکسالی در آفریقای جنوبی و سوازیلند محقق خواهد شد. تولید شکر **آمریکای شمالی و مرکزی** در سال ۲۰۱۷/۱۸ به ۲۳ میلیون تن خواهد رسید که ۰/۳ میلیون تن بیشتر از تولید سال گذشته است. تولید شکر **آمریکای جنوبی** در سال ۲۰۱۷/۱۸ (اکتبر/سپتامبر) به ۴۷,۱ میلیون تن خواهد رسید که در مقایسه با رقم مشابه ۴۸,۱ میلیون تن سال گذشته، کاهش نشان می‌دهد و عمده این کاهش نیز به افت تولید در برزیل معطوف می‌شود. نهایتاً اینکه احتمال می‌رود میزان تولید شکر در منطقه **اقیانوسیه** به ۵/۲ میلیون تن برسد که نسبت به سال قبل تغییری نکرده است.

اروپا

تولید شکر اروپا در سال ۲۰۱۷/۱۸ به میزان قابل توجهی افزایش خواهد یافت؛ افزایش سطح زیرکشت محصول در اتحادیه اروپا، روسیه و اوکراین، زمینه این رشد تولید را فراهم نموده است. بازار شکر اروپا در سال ۲۰۱۷/۱۸، وارد دوره جدیدی می‌شود بطوری که طی آن، کشاورزان برای اولین بار پس ۵ دهه، محصول خود را در وضعیتی کاشته‌اند که با هیچ‌گونه محدودیتی در سهمیه بندی بازار مواجه نخواهند شد. در هفته‌های اخیر، شرایط رشد مناسب به همراه بارندگی‌های کافی در همه مناطق تولید عمده اروپا، منتهی به ارائه نتایج مطلوب در بررسی‌های تولید چغندر قند این منطقه گردید. ما ابتدا بر معتقد بودیم که تولید جهانی به میانگین ۵ سال گذشته (و یا اندکی بالاتر از آن) خواهد رسید و شیب ملایم روند تولید ده سال گذشته را ادامه خواهد داد، ولی اکنون به نظر می‌رسد که برخی از کشورهای اروپایی به تولید بی‌سابقه شکر در واحد سطح رسیده‌اند. با در نظر گرفتن این موضوع و اینکه یک افزایش ۱۶ درصدی در مناطق زیرکشت ایجاد شده است، برآورد فعلی ما بر این است که تولید اتحادیه اروپا در فصل جدید به ۲۰/۹ میلیون تن افزایش می‌یابد که ۰/۵ میلیون تن از پیش‌بینی قبلی و ۳/۶ میلیون تن از تولید سال قبل بیشتر می‌باشد.

روسیه در سال ۲۰۱۶/۱۷، حدود ۶/۶ میلیون تن شکر تولید نمود که رقم بی‌سابقه‌ای بود. سطح زیر کشت چغندر قند در سال ۲۰۱۷/۱۸ حدود ۷/۹ درصد افزایش یافته است که در صورت برقراری شرایط آب و هوایی مناسب تا آخر مرحله رشد، می‌تواند باعث افزایش تولید و رسیدن به رقم بی‌سابقه‌ای در این کشور شود. با توجه به اینکه در زمان نگارش این گزارش، تقریباً یک سوم محصول این کشور برداشت شده است، نشانه‌هایی وجود دارد که میزان تولید کمتر از سال قبل خواهد بود (۳/۷ درصد تا این زمان) ولی این کاهش با افزایش شدید میزان شکر در محصول قابل جبران می‌باشد. روی هم رفته، این وضعیت ممکن است در طی دوره اکتبر/سپتامبر، منجر به تولید ۶/۷ میلیون تن شکر در این منطقه گردد که ۰/۶ میلیون تن بیشتر از تخمین قبلی و معادل تولید سال گذشته است.

پیش‌بینی‌های ما برای ترکیه و اوکراین نسبت به ارزیابی‌های گذشته تغییری نکرده است. تولید شکر ترکیه در سال ۲۰۱۶/۱۷ به ۲/۸ میلیون تن افزایش یافت که دلیل آن، افزایش ۱۸ درصدی سطح زیر کشت چغندر قند و چشم انداز عملکرد بسیار بالای محصول بوده است. انتظار می‌رود مقدار تولید شکر این کشور برای سال ۲۰۱۷/۱۸ در همین سطح پایدار باشد. کشاورزان اوکراینی در سال ۲۰۱۷/۱۸، سطح

زیرکشت خود را در حدود ۷ درصد افزایش دادند. علیرغم اینکه پیش‌بینی می‌شود تعداد کارخانجات فعال، از ۴۲ کارخانه سال گذشته به ۴۶ واحد در سال ۲۰۱۷/۱۸ افزایش یابد لیکن با توجه به شرایط نامساعد آب و هوایی، انتظار می‌رود عملکرد و محتوای شکر در محصول چغندر نسبت به سال گذشته با کاهش مواجه شود. این عوامل می‌تواند باعث شود که میزان تولید فصل جدید در سطح ۲/۲ میلیون تن، بدون تغییر باقی بماند.

آفریقا

انتظار می‌رود که تولید شکر آفریقا از ۱۱/۶ میلیون تن سال ۲۰۱۶/۱۷ به ۱۲/۸ میلیون تن در سال ۲۰۱۷/۱۸ افزایش یابد. دلیل آن نیز، افزایش قابل ملاحظه تولید شکر در مصر، بهبود وضعیت خشکسالی در آفریقای جنوبی و افزایش تولید در اتیوپی می‌باشد.

تولید شکر چغندری مصر به علت تشویق و سرمایه‌گذاری دولت در این بخش در حال افزایش است. گسترش کارخانه‌های فعال، تولید چغندر قند در سال ۲۰۱۶/۱۷ را به ۲/۶ میلیون تن ارتقا داده و سرمایه‌گذاران خارجی مشغول احداث کارخانجات جدید چغندر قند می‌باشند. با خاطر کمبود شکر در سال گذشته در اذهان و جلوگیری از تکرار آن، دولت افزایش شدیدی روی قیمت نیشکر وضع نمود و انتظار می‌رود تولید شکر نیشکری در سال جاری هم افزایش داشته باشد. روی هم رفته، فعلاً گمان بر این است که میزان تولید این کشور به ۲/۸ میلیون تن افزایش یابد. در آفریقای جنوبی، سال زراعی اکتبر/سپتامبر با دو وضعیت مواجه بوده که شامل خرد کردن محصول در انتهای سال ۲۰۱۷ و ادامه فرآیند خرد کردن در فرصت بهتری از سال ۲۰۱۸ می‌باشد. انتظار بر این است که تولید محصول در سال زراعی این منطقه (۲۰۱۷)، خسارت خشکسالی سال‌های قبل را پشت سر گذاشته و تولید ۲۰۱۷/۱۸ (اکتبر/سپتامبر) تا ۲/۱ میلیون تن افزایش یابد. در سال ۲۰۱۶/۱۷ حجم تولید ۱/۹ میلیون تن بوده است.

در اتیوپی، گرچه اجرای برنامه‌های توسعه مورد نظر با تاخیر بسیار زیاد همراه بود، با این حال این تلاشها نتیجه داد. یک کارخانه جدید، تولید آزمایشی خود را شروع نمود و برآورد می‌شود تولید این کشور

تا ۰/۸ میلیون تن افزایش یابد که بیش از تولید ۰/۶ میلیون تنی سال قبل است. عامل این رشد، افزایش سطح زیر کشت بوده است.

تولید، مصرف و ذخایر شکر تصفیه شده

اکتبر/سپتامبر (۱۰۰۰ تن، ارزش خام)

سال	تولید جهانی	مصرف*	ذخایر پایان دوره	ذخایر به مصرف %
۲۰۰۸-۰۹	۱۵۱.۶۰۳	۱۶۱.۸۳۲	۶۰.۰۵۲	۳۷.۱۱
۲۰۰۹-۱۰	۱۵۸.۴۴۸	۱۶۲.۳۴۲	۵۶.۱۵۰	۳۴.۵۹
۲۰۱۰-۱۱	۱۶۵.۱۸۴	۱۶۲.۶۳۹	۵۷.۴۶۰	۳۵.۳۳
۲۰۱۱-۱۲	۱۷۴.۳۴۹	۱۶۸.۰۳۷	۶۴.۱۷۴	۳۸.۱۹
۲۰۱۲-۱۳	۱۸۴.۱۶۲	۱۷۱.۶۶۳	۷۴.۲۸۰	۴۳.۲۷
۲۰۱۳-۱۴	۱۸۱.۴۸۵	۱۷۵.۷۷۴	۷۹.۳۴۷	۴۵.۱۴
۲۰۱۴-۱۵	۱۸۰.۷۱۰	۱۷۸.۷۴۶	۸۰.۴۴۹	۴۵.۰۱
۲۰۱۵-۱۶	۱۷۴.۲۲۱	۱۸۰.۲۷۵	۷۱.۵۲۸	۳۹.۶۸
۲۰۱۶-۱۷	۱۷۸.۴۴۹	۱۸۰.۱۹۷	۶۷.۸۶۲	۳۷.۶۶
۲۰۱۷-۱۸	۱۹۱.۴۰۲	۱۸۴.۲۳۶	۷۳.۱۶۵	۳۹.۷۱

آمریکای شمالی و مرکزی

تخمین زده می شود که تولید شکر امریکای جنوبی در سال ۲۰۱۷/۱۸ به ۴۷/۱ میلیون تن برسد، که این رقم پایین تر از تولید ۴۸/۱ میلیون تن امسال است. پیش‌بینی شده است تولید شکر در آمریکای شمالی و مرکزی به ۲۳ میلیون تن افزایش یابد، که از تولید ۲۲/۷ میلیون تنی سال گذشته بیشتر است. ایالات متحده، بزرگترین تولید کننده این منطقه بوده و کشورهای مکزیکی و گواتمالا بعد آن قرار دارند.

عملیات خرد کردن نیشکر سال ۲۰۱۶/۱۷ در مکزیکی در حالی به پایان رسید که تولید شکر کمتر از حد انتظار بوده و فقط ۶/۱ میلیون تن شکر تولید گردید. مجموعه‌ای از عوامل مختلف از جمله، عملکرد کمتر نیشکر، ضریب استحصال کمتر شکر و همچنین سطح نسبتاً کمتر برداشت در مقایسه با سال‌های قبل، از علل کاهش تولید بودند. در حال حاضر برای سال ۲۰۱۷/۱۸ پیش‌بینی می‌کنیم که با یک افزایش جزئی در محصول، سطح تولید به ۶/۲ میلیون تن برسد. تاثیر بارندگی‌هایی که از ماه مه شروع گردید قابل توجه نبود

و اختلافات تجارت شکر با آمریکا نیز پس از اتمام برداشت رفع شده و صادرات شکر این کشور به صورت عادی در آمده است.

پیش بینی می‌شود که در سال ۲۰۱۷/۱۸، تولید شکر ایالات متحده کمی افزایش داشته و به ۸/۱ میلیون تن برسد که ۰/۲ میلیون تن بیشتر از پیش بینی قبلی و اندکی زیاده‌تر از ۰/۸ میلیون تن تولید سال قبل است. به نظر می‌رسد در فصل جدید، تولید شکر چغندری تا حد زیادی ثابت و به کمتر ۴/۶ میلیون تن برسد، درصد خسارت چغندره‌های انبار شده در سال ۲۰۱۶/۱۷ به طور غیر عادی بالا بود و انتظار می‌رود در فصل جدید به حالت عادی برگردد. با این حال، سطح زیرکشت امسال تقریباً ۲/۵ درصد کمتر است. برآورد می‌شود تولید شکر نیشکری هم در سال ۲۰۱۷/۱۸ اندکی افزایش یافته و به ۳/۵ میلیون تن برسد.

انتظار می‌رود تولید شکر گواتمالا در فصل جدید، از ۲/۹ میلیون تن سال ۲۰۱۶/۱۷ به ۳،۰ میلیون تن افزایش یابد. به نظر می‌رسد که بهبود عملکرد نیشکر، باعث افزایش تولید شود.

صنعت شکر کوبا، فصل آسیاب ۲۰۱۶/۱۷ را با تولید حدود ۱/۹ میلیون تن شکر به پایان رساند که نشان دهنده ۱۹ درصد افزایش نسبت به سال گذشته است. در ابتدا انتظار می‌رفت که با توجه به شرایط مناسب آب و هوایی در سال ۲۰۱۷/۱۸، میزان تولید این کشور به ۲ میلیون تن برسد، اما بدلیل آسیب‌های زیاد ایرما^۵ انتظار می‌رود که تولید این فصل در حدود سال گذشته باشد.

تولید جهانی شکر به تفکیک مناطق (۱۰۰۰ تن، ارزش خام - اکتبر / سپتامبر)

شرح	۲۰۱۳/۱۴	۲۰۱۴/۱۵	۲۰۱۵/۱۶	۲۰۱۶/۱۷	۲۰۱۷/۱۸
اتحادیه اروپا	۱۷،۱۲۳	۱۹،۱۴۷	۱۵،۱۰۲	۱۷،۲۷۶	۲۰،۹۳۶
اروپا	۲۷،۷۴۸	۲۹،۹۳۸	۲۶،۰۴۱	۳۰،۵۷۱	۳۴،۲۶۰
آفریقا	۱۱،۲۸۵	۱۱،۳۳۵	۱۰،۹۸۷	۱۱،۶۲۷	۱۲،۷۶۲
آمریکای شمالی و مرکزی	۲۲،۲۲۸	۲۲،۶۸۹	۲۲،۲۶۴	۲۲،۷۲۵	۲۲،۹۸۴
آمریکای جنوبی	۴۷،۴۵۲	۴۲،۳۸۴	۴۷،۹۷۹	۴۸،۰۷۶	۴۷،۱۲۵
آسیا	۶۸،۴۷۱	۶۸،۸۵۴	۶۱،۷۶۸	۶۰،۲۷۵	۶۹،۰۶۴
اقیانوسیه	۴،۳۰۲	۵،۵۱۱	۵،۱۸۲	۵،۱۷۶	۵،۲۰۷
جمع کل	۱۸۱،۴۸۵	۱۸۰،۷۱۰	۱۷۴،۲۲۱	۱۷۸،۴۴۹	۱۹۱،۴۰۲

توجه: اختلاف احتمالی جمع اعداد، بدلیل رند شدن آنها می‌باشد

آمریکای جنوبی

تخمین زده می شود که تولید شکر امریکای جنوبی در سال ۲۰۱۷/۱۸ به ۴۷/۱ میلیون تن برسد، که این رقم پایین تر از تولید ۴۸/۱ میلیون تن امسال است.

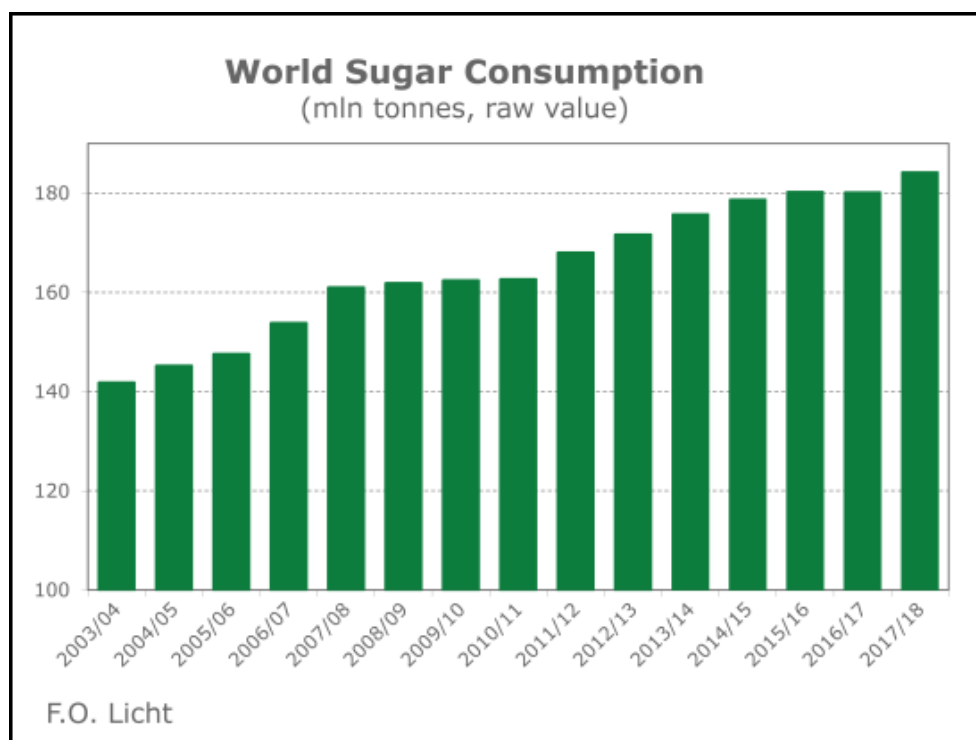
تولید تراز سال ۲۰۱۷/۱۸ برزیل در منطقه جنوب مرکزی به دو بخش تقسیم می شود که شامل یک دوره در انتهای فصل برداشت جاری ۲۰۱۷/۱۸ (از ۱ اکتبر تا پایان فصل برداشت در منطقه جنوب مرکزی) و بخش دوم شروع فصل برداشت ۲۰۱۸/۱۹ (تا ۳۰ سپتامبر ۲۰۱۹) می باشد. بنابراین تولید واقعی تراز سال ۲۰۱۷/۱۸ وابستگی بسیار زیادی به نیمه نخست دوره برداشت محلی ۲۰۱۸/۱۹ دارد که پیش بینی آن در حال حاضر مشکل است.

به طور کلی حجم تولید نیشکر در عملیات خرد کردن ۲۰۱۸ آتی می تواند به علت تجدیدکشت این محصول در اوایل امسال، رونق یابد. هر چند طبق هشدار یونیکا، آب و هوای غیر عادی خشک در کمربند تولید نیشکر منطقه جنوب مرکزی، تولید نیشکر را در باقیمانده زمان سال ۲۰۱۷ و ۲۰۱۸ کم خواهد کرد. در ابتدا میزان بارندگی های بالاتر از میانگین ماه های آوریل و مه، باعث خوشبینی در افزایش تولید برای سال ۲۰۱۷ گردید، ولی اکنون به علت عدم بارندگی به مدت تقریباً ۷۰ روز از اول ژوئن تا اواسط آگوست، انتظارات کاهش یافته است. یونیکا اعلام کرده است که میزان تولید نیشکر در دهه سوم برداشت ۲۰۱۷، خیلی بدتر از وضعیت آن تا این تاریخ خواهد بود. بعلاوه مزارع زیرکشت نیشکر در ماه های ژوئیه و آگوست، آب کمتری دریافت کرده اند و این موضوع تاثیر شدیدی در کاهش تولید سال آینده خواهد داشت.

در مجموع، انتظار می رود که تولید شکر برزیل در سال ۲۰۱۷/۱۸ (اکتبر/سپتامبر) به ۳۹/۵ میلیون تن کاهش یابد، در حالی که این رقم برای سال ۲۰۱۶/۱۷ در حدود ۴۰/۴ میلیون تن بوده است. قبلاً میزان تولید برزیل برای هر دو فصل را در حدود ۴۰/۱ میلیون تن تعیین کرده بودیم.

تولید شکر کلمبیا از ۲/۲ میلیون تن در این فصل، به ۲،۴ میلیون تن در سال ۲۰۱۷/۱۸ افزایش یافته است، در حالی که ممکن است تولید شکر آرژانتین از ۲/۵ میلیون تن سال قبل به ۲/۱ میلیون تن در سال ۲۰۱۷/۱۸ کاهش یابد. معمولاً عملیات آسیاب نیشکر در آرژانتین در ماه مه آغاز و در ماه نوامبر/دسامبر به

پایان می‌رسد، که این بدان معنی است که تولید دوره اکتبر/سپتامبر ۲۰۱۷/۱۸ در آرژانتین، عمدتاً مربوط به دوره تولید بومی سال ۲۰۱۸ می‌شود، این در حالی است که برداشت نیشکر در کلمبیا در همه طول سال صورت می‌گیرد.

مصرف جهانی شکر به تفکیک مناطق

(۱۰۰۰ تن، ارزش خام - اکتبر / سپتامبر)

شرح	۲۰۱۳/۱۴	۲۰۱۴/۱۵	۲۰۱۵/۱۶	۲۰۱۶/۱۷	۲۰۱۷/۱۸
اتحادیه اروپا	۱۹،۲۸۸	۱۹،۲۲۸	۱۸،۶۳۴	۱۸،۵۴۰	۱۸،۵۹۹
اروپا	۳۱،۲۴۷	۳۱،۱۹۶	۳۰،۹۰۴	۳۰،۹۴۴	۳۰،۹۷۲
آفریقا	۱۹،۵۵۰	۲۰،۲۸۰	۲۱،۰۷۹	۲۱،۴۴۳	۲۱،۸۲۲
آمریکای شمالی و مرکزی	۲۰،۶۵۹	۲۰،۷۸۷	۲۰،۹۹۸	۲۱،۳۴۷	۲۱،۷۰۴
آمریکای جنوبی	۲۱،۱۱۳	۲۰،۶۰۶	۱۹،۹۷۱	۱۹،۵۹۰	۱۹،۹۳۷
آسیا	۸۱،۵۰۰	۸۴،۱۹۳	۸۵،۶۷۹	۸۵،۲۳۸	۸۸،۱۷۱
اقیانوسیه	۱،۷۰۶	۱،۶۸۳	۱،۶۴۴	۱،۶۳۶	۱،۶۳۰
جمع کل	۱۷۵،۷۷۴	۱۷۸،۷۴۶	۱۸۰،۲۷۵	۱۸۰،۱۹۷	۱۸۴،۲۳۶

توجه: اختلاف احتمالی جمع اعداد، بدلیل رند شدن آنها می‌باشد.

آسیا

تولید شکر آسیا در سال ۲۰۱۷/۱۸ به رکورد ۶۹/۱ میلیون تن رسیده است که بطور قابل ملاحظه ای بالاتر از رقم ۶۰/۳ میلیون تن سال قبل است.

انتظار می رود که هند در سال ۲۰۱۷/۱۸، بهبود قابل توجهی را در تولید خود داشته باشد و دلیل این افزایش نیز، بارندگی‌های بهتر در فصل موسمی ۲۰۱۶ و قیمت‌های بالای نیشکر است. این امر به کاشت بیشتر محصول در سال ۲۰۱۷/۱۸ (پس از دو متوالی خشکسالی در سال‌های ۲۰۱۴ و ۲۰۱۵ و کاهش سطح زیرکشت در ایالت‌های مهاراشترا و کارناتاکا) کمک می‌کند، این دو ایالت جزو سه تولیدکننده بزرگ این کشور محسوب می‌شوند. با افزایش تولید شکر در اوتار پرادش، انتظار می‌رود که تولید هند بیش از این افزایش یابد. در حال حاضر پیش‌بینی می‌شود تولید شکر در سال ۲۰۱۷/۱۸ با ۵/۲ میلیون تن افزایش به ۲۷/۲ میلیون تن (معادل ۲۵ میلیون تن ارزش سفید) برسد که از تولید ۲۲ میلیون تنی (معادل ۲۰/۲ میلیون تن ارزش سفید) این فصل بالاتر است.

تولید شکر تایلند در سال ۲۰۱۶/۱۷، اندکی افزایش یافت و به ۱۰/۳ میلیون تن رسید. سال قبل تولید این کشور ۱۰ میلیون تن بود (علی‌رغم کم بودن نیشکرها جهت خرد کردن به اندازه یک میلیون تن کمتر از پارسال، به عبارت دیگر حجم نیشکر جهت خرد کردن سال قبل ۹۴ میلیون تن بود و امسال به ۹۳ میلیون تن رسید) با این حال بدلیل بالا بودن مقدار شکر نیشکرها، افزایش مذکور حاصل گردید. یک دوره خشکسالی که تا سال ۲۰۱۶ ادامه داشت باعث ثابت ماندن میزان تولید شده بود ولی در ماه‌های اخیر بارندگی‌های خوب دورنمای خوبی را از میزان تولید محصول نوید می‌دهد. قیمت‌های بالای شکر در سال گذشته که کشاورزان را به کشت بیشتر محصول جدید ترغیب کرده بود برآورد ما را جهت بهبود تولید بسیار مطلوب شکر و افزایش تولیدی بی‌سابقه به مقدار ۱۲ میلیون تن تایید می‌کند که نسبت به پیش‌بینی قبلی بدون تغییر است.

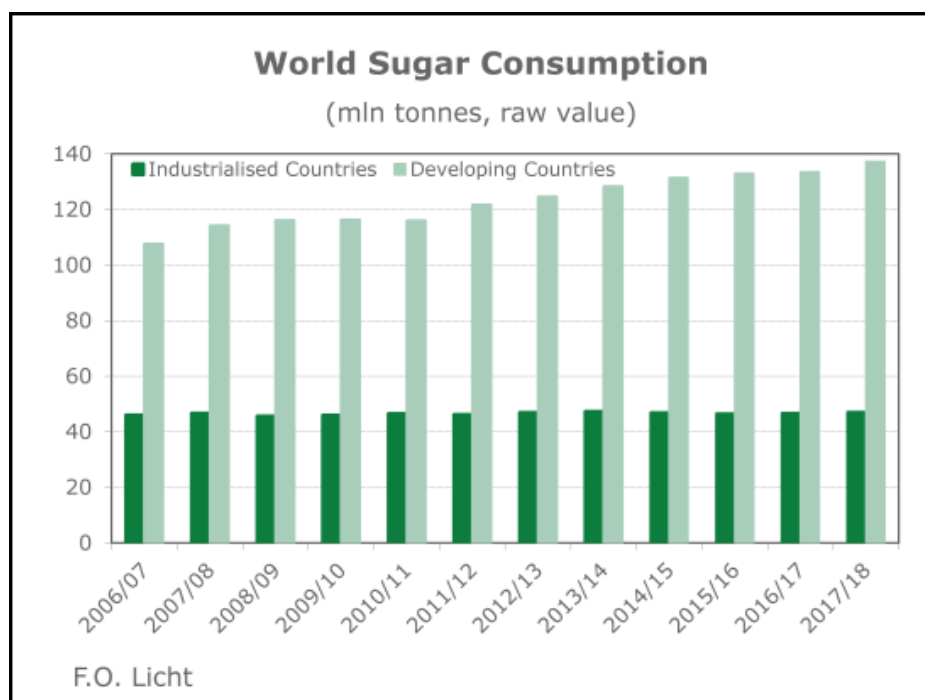
پیش‌بینی می‌شود که سطح زیر کشت نیشکر چین با ۳/۴٪ رشد در سال ۲۰۱۷/۱۸ مواجه باشد چرا که قیمت‌های بالای نیشکر و شکر طی ۲۰۱۶/۱۷، موجب تشویق کشاورزان به تولید نیشکر بیشتر شده است. با این حال، این رشد بسیار کمتر از حد مورد انتظار است، بنابراین پیش‌بینی تولید شکر را از ۱۲/۱

میلیون تن قبلی به ۱۱/۲ میلیون تن کاهش داده‌ایم، که هنوز به میزان قابل توجهی بالاتر از رقم ۱۰/۱ میلیون تن سال ۲۰۱۶/۱۷ می باشد؛ از اینرو انتظار می رود تولید شکر چغندری روند افزایشی خود را ادامه دهد.

اقیانوسیه

تولید شکر اقیانوسیه طی سال ۲۰۱۷/۱۸ در حدود ۵/۲ میلیون تن تخمین زده شده است که مشابه سال قبل می باشد.

عملیات خرد کردن نیشکر در استرالیا در اواخر ماه مه شروع شده و انتظار می‌رود که تا ماه نوامبر طول بیاورد. بنابراین تولید محصول ۲۰۱۷/۱۸ شامل خرد کردن در انتهای امسال و بیشتر آن در سال ۲۰۱۸ انجام خواهد گرفت. تخمین مقدار تولید شکر در سال جاری برای این منطقه معادل ۵ میلیون تن است و به نظر نمی‌رسد در مقدار این تولید تغییری ملموسی ایجاد شود. پیش بینی می‌شود حجم نیشکر قابل آسیاب از ۳۶/۵ میلیون تن سال قبل به ۳۴/۳ میلیون تن در سال جاری کاهش یابد که علت این کاهش، وجود خشکسالی در منطقه جنوبی کوئینزلند^۷ و آسیب دیدگی نیشکرهای سیکلون دبی^۸ در منطقه مرکزی در اواخر مارس بود. کیفیت خوب نیشکرها با محتوای بالای شکر، کاهش فوق‌الذکر را جبران خواهد کرد.

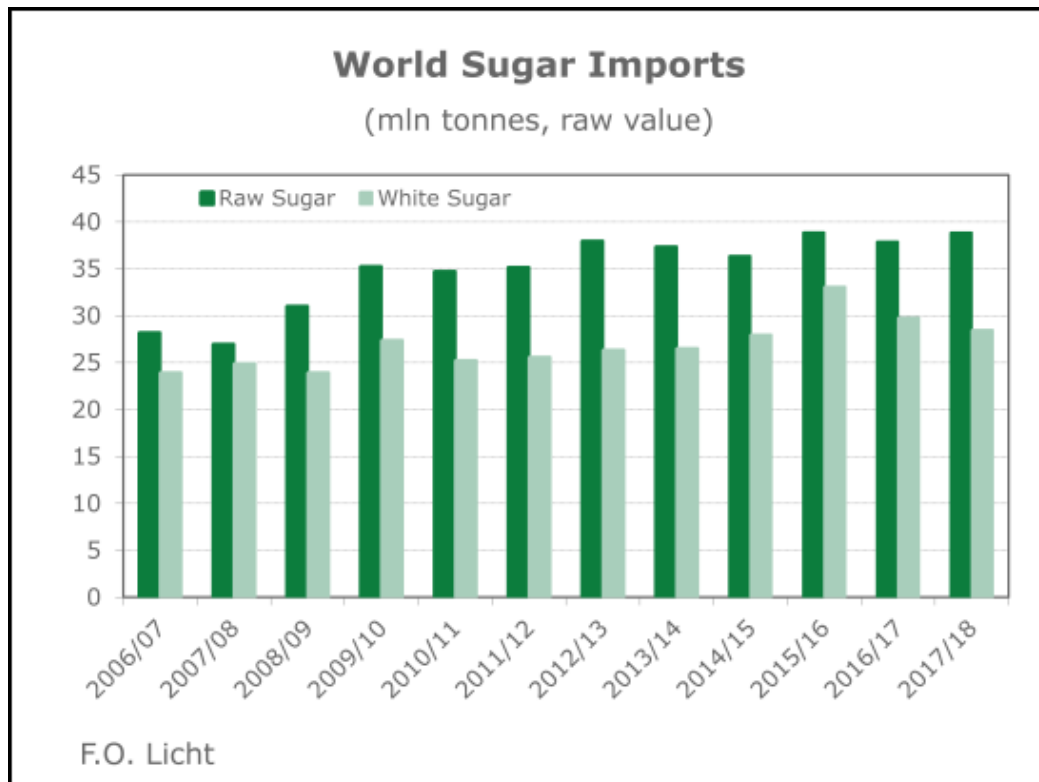

- 7- Queensland's
- 8- Cyclone Debbie

بهبود تولید شکر در کشورهای صنعتی

تولید شکر در کشورهای صنعتی از ۴۳/۵ میلیون تن سال قبل به ۴۷/۵ میلیون تن در سال ۲۰۱۷/۱۸ افزایش یافته است که عمدتاً به دلیل افزایش تولید در اروپا است. اگر این موضوع محقق شود، تولید این گروه از کشورها نسبت به دو سال گذشته به میزان قابل توجهی افزایش خواهد داشت و رشدی معادل ۲۰ درصد (۸ میلیون تن) را شاهد خواهد بود. تولید شکر در کشورهای در حال توسعه نیز در فصل آینده به طور قابل توجهی افزایش می‌یابد، چرا که تولید بیشتر در هند، تایلند و چین می‌تواند میزان تولید این گروه از کشورها را با ۱۰ میلیون تن رشد تولید، به رقم بی سابقه ۱۴۴/۲ میلیون تن افزایش دهد.

انتظار می‌رود تولید شکر در کشورهای واردکننده به رکورد ۹۲/۲ میلیون تن برسد که افزایش قابل ملاحظه‌ای نسبت به پایین‌ترین سطح شش ساله خود (۸۳/۸ میلیون تن) در امسال دارد. تولید شکر در کشورهای صادرکننده نیز ممکن است به میزان قابل توجهی افزایش یافته و از ۹۴/۷ میلیون تن سال قبل به ۹۹/۲ میلیون تن برسد.

رشد مثبت مصرف شکر در سال ۲۰۱۷/۱۸

مصرف جهانی شکر در سال ۲۰۱۶/۱۷، هیچ رشدی نشان نداد و در مرز ۱۸۰/۲ میلیون تن توقف کرد، لیکن در فصل قبل به طور شگفت انگیزی (۹ درصد) رشد داشته است. این وضعیت عمدتاً به خاطر تاثیرات محیطی بود که به نظر می‌رسد در سال ۲۰۱۷/۱۸ بر عکس آن اتفاق بیفتد و در فصل جدید سبب رشدی معادل ۲/۲ درصد گردد. همانگونه که قبلاً اشاره شد، مصرف زیاد شکر در سطح جهانی به جهت عوارض جانبی و سوء آن روی سلامتی انسان، با انتقاداتی همراه بوده است. خواه این انتقاد واقعاً به منظور سلامتی مردم مطرح شده باشد یا بهانه‌ای برای پر کردن خزانه‌های دولت، مالیات‌های جدید روی آشامیدنی شیرین شده با شکر در سراسر جهان تعیین می‌گردد. لذا با استمرار وضع مالیات، جا دارد که بپذیریم این سیاست عاملی است که نهایتاً بر میزان مصرف این کالای شیرین تاثیر می‌گذارد.

اگر کشورهای در حال توسعه (مانند هند و تایلند) هم با چنین سیاست‌های مالیات بندی همسو شوند، این موضوع بیشتر حائز اهمیت خواهد بود زیرا حساسیت به قیمت کالا در کشورهای در حال توسعه نسبت به کشورهای صنعتی بیشتر است.

مهم‌تر اینکه، تولیدکنندگان مواد غذایی و نوشابه سازی در حال کاهش محتوای شکر محصولات خود بوده و به جهت دور ماندن از مالیات‌های مربوطه، شیرین‌کننده‌های مصنوعی را جایگزین شکر می‌نمایند. این گزینه تاثیر بیشتری در کاهش مصرف شکر دارد مگر آنکه مصرف نوشابه‌های غیر الکلی کاهش یابد.

گزارش اخیر رابو بانک^۹ نشان می‌دهد که دور شدن مصرف کنندگان از مصرف کالاهای شیرین، عامل تحولات چشمگیری در صنعت غذا و نوشابه می‌باشد. رابو بانک اعلام کرده است که این تحولات در دراز مدت گسترش یافته و عوارضی از قبیل کساد بازاری شکر جهانی را به همراه خواهد داشت.

گزارشی با عنوان «شیرینی و غذا»^{۱۰} توسط اندی دوف^{۱۱} استراتژیست رابو بانک جهانی و نایک فردی^{۱۲}

تحلیلگر ارشد رابو بانک نشان می‌دهد که مجموعه‌ای از تحولات مربوط به تجدید فرمولاسیون کالا،

9- Rabobank

10- Sweetness and Lite

11- Andy Duff

12- Nick Fereday

مزیت‌ها و فشار دولت، باعث تغییرات بنیادین در سطح جهان نسبت به نحوه مصرف شکر شده است. فردی اشاره کرده است که فاصله گرفتن از مصرف شکر در سطح جهانی، امری است که نهادینه شده است. وی اضافه می‌نماید که این یک جنبش مهم برای صنعت شکر است که نمی‌توان آن را موضعی و موقتی پنداشت و از آن گذشت.

گرچه این کارشناسان تمایلی ندارند که در گزارش خود راجع به شکر و شیرین‌کننده‌ها، نقش قاضی و ژوری را بازی کنند لیکن دلایل عمده‌ای که مصرف‌کنندگان را از مصرف شکر دور می‌کند، به شرح زیر ارائه نموده‌اند:

۱- بیشتر مصرف‌کننده‌ها در سبد غذایی خود، غذاهای با شیرینی پائین را انتخاب می‌نمایند، چون معتقدند شکر و کربوهیدرات‌های فراوری شده، عامل اصلی چاقی می‌باشند.

۲- افزایش جراثیم برای مواد خوراکی غنی شده با شکر مانند مالیات روی نوشابه‌های غیرالکلی (در مناطقی مانند شیلی، مصر، مکزیک، آفریقای جنوبی و تایلند و اکثر شهرهای بزرگ^{۱۳} ایالات متحده).

کارشناسان مذکور در گزارش خود اظهار کرده‌اند که چگونه صنعت غذا برای مقابله با وضعیت مذکور عکس‌العمل نشان می‌دهد، از جمله جابجایی مواد ترکیبی، کوچک نمودن اندازه بسته‌ها و متنوع کردن محصولات شرکت. دوف و فردی برآورد می‌کنند که چنانچه راهکارهای ارائه شده توسط شرکت‌ها و دولت بتواند در اجرای برنامه کاهش شکر غذا و نوشابه جهانی به میزان ۵ درصد یا بیشتر و به مدت دو تا سه سال موفق شود، این برنامه می‌تواند رشد مصرف مورد انتظار شکر جهانی را تا حد زیادی در خلال این مدت خنثی نماید. بعلاوه آن‌ها اعلام کردند که دورنمای مصرف شکر در بخش صنعت، بستگی زیادی به استقبال بازارهای نوظهور از این کالا دارد. دوف اضافه می‌نماید که احتمالاً میزان رشد مصرف جهانی شکر در خلال ۱۵ سال آینده، کمتر از میزان رشد مصرف در طول ۱۵ سال گذشته خواهد بود.

بهر حال عموم مردم براین باورند که رشد جمعیت و رشد اقتصادی، از عوامل اصلی میزان رشد مصرف شکر جهانی است. زیرا افزایش استانداردهای زندگی معمولاً منجر به مصرف بیشتر غذاهای فرآوری شده (مانند لبنیات، نوشابه‌های غیرالکلی و غیره که دارای شکر بالایی هستند) می‌شود. همچنین حساسیت به

تقاضای شکر در کشورهای با درآمد پائین، معمولاً بیشتر می‌باشد از این رو، بالا رفتن مصرف به بالارفتن سطح درآمد وابسته است.

گفتنی است که در حال حاضر انتظار می‌رود مصرف جهانی شکر در سال ۲۰۱۷/۱۸، به میزان ۲/۲ درصد افزایش یابد و کل مصرف جهانی به ۱۸۴/۲ میلیون تن برسد. این رقم نسبت به سال گذشته در حدود ۴ میلیون تن افزایش نشان می‌دهد، لازم بذکر است که در سال گذشته شاهد رشد مصرف نبودیم. این امر به افزایش قابل توجه مصرف در برخی کشورها مربوط می‌شود و در رتبه اول، کاهش چشمگیر مصرف در هند به عنوان بزرگترین مصرف کننده شکر در جهان (از ۲۷ میلیون تن به ۲۶/۳ میلیون تن) قرار دارد. انتظار می‌رود که این میزان در سال ۲۰۱۷/۱۸ تغییر یافته و به ۲۷/۵ میلیون تن افزایش یابد.

یک دلیل عمده برای کاهش مصرف شکر هندوستان در سال ۲۰۱۶/۱۷، اجرای سیاست پولی شگفت انگیز ماه نوامبر در آن سال بود که باعث افت شدیدی در فروش داخلی گردید. یکی دیگر از دلایل کاهش مصرف شکر، افزایش شدید قیمت های شکر در شروع فصل از ۳۴ روپیه (هندي) به ۴۰ روپیه در اواسط فصل بود، گرچه در زمان درج این گزارش، قیمت‌ها به ۳۷ روپیه سقوط نموده است. با در نظر گرفتن اینکه کشتش قیمتی برای تقاضای شکر در کشورهای در حال توسعه (مانند هندوستان) خیلی بیشتر از کشورهای توسعه یافته (مانند ژاپن، ایالات متحده و آلمان) است، لذا معقول است که فرض کنیم میزان مصرف در این فصل در جهت معکوس تحت تاثیر قرار گرفته است. بطور مشابه احتمال می‌رود که کاهش بیشتر قیمت‌های داخلی شکر به افزایش شدید تولید فرض شده در فصل آتی وابسته باشد.

ما براین باوریم که نوسان سالانه در قیمت‌های بازار داخلی چین که از ۴۸۰۰ یوان در سال قبل به ۷۳۰۰ یوان در اواخر نوامبر افزایش یافته بود، در کاهش مصرف شکر تاثیرگذار باشد. علیرغم اینکه در حال حاضر سطح قیمت‌ها در محدوده ۶۳۰۰ تا ۶۴۰۰ یوان برای هر تن حدود می‌باشد، باز هم این ارقام از سطح قیمت پارسال بالاتر است. علاوه بر این، تقاضا برای شیرین کننده‌های گرفته از ذرت که در مقایسه با شکر، ارزان تر هستند برای محصولات غذایی و نوشابه سازی بیشتر می‌شوند. لذا تخمین می‌زنیم که در سال ۲۰۱۶/۱۷، مصرف داخلی چین به حدود ۱۶/۵ میلیون تن کاهش یابد که پائین تر از مصرف ۱۷/۳ میلیون تن سال قبل از آن می‌باشد. با توجه به اینکه عوارض گمرکی اضافی، باعث تقویت قیمت‌های تولید داخلی

(از ۶۰۰۰ یوآن در پایان ماه ژوئیه) شده است، انتظار می‌رود بر افزایش تولید داخلی تاثیر مطلوبی ایجاد کند. در حالی که افت شدید قیمت‌های بین‌المللی شکر خام باعث جذابیت بازار قاچاق در بنادر جنوبی شده است، این موضوع هنوز روشن نیست که عوارض گمرکی اضافی، نهایتاً بر کل واردات تاثیر خواهد گذاشت یا خیر. تاثیر کاهش این داد و ستدهای غیر رسمی، بر قیمت‌های داخلی تعیین کننده می‌باشد که متقابلاً بر افزایش مصرف شکر موثر خواهد بود. در مجموع، برآورد می‌کنیم که مصرف داخلی شکر چین در سال ۲۰۱۷/۱۸ بهبود یافته و به مرز ۱۷/۵ میلیون تن برسد.

تراز جهانی شکر: کشورهای در حال توسعه

اکتبر/سپتامبر (۱۰۰۰ تن، ارزش خام)

سال	ذخایر اول دوره	تولید	واردات	مصرف	واردات	ذخایر پایان دوره
۲۰۰۸/۰۹	۱۸.۷۳۶	۳۷.۸۶۰	۱۸.۹۲۸	۴۵.۷۳۵	۱۲.۱۸۱	۱۷.۶۰۹
۲۰۰۹/۱۰	۱۷.۶۰۹	۳۷.۷۷۸	۱۹.۳۴۸	۴۶.۰۴۸	۱۴.۶۷۵	۱۴.۰۱۳
۲۰۱۰/۱۱	۱۴.۰۱۳	۳۵.۸۷۲	۲۱.۱۲۷	۴۶.۶۶۳	۱۰.۸۲۴	۱۳.۵۲۴
۲۰۱۱/۱۲	۱۳.۵۲۴	۴۲.۷۰۳	۱۸.۹۲۴	۴۶.۳۱۵	۱۲.۶۷۷	۱۶.۱۵۹
۲۰۱۲/۱۳	۱۶.۱۵۹	۴۲.۶۲۵	۱۸.۸۲۸	۴۷.۰۶۳	۱۱.۹۹۳	۱۸.۵۵۷
۲۰۱۳/۱۴	۱۸.۵۵۷	۴۰.۰۹۴	۱۸.۸۳۲	۴۷.۴۲۹	۱۲.۱۷۴	۱۷.۸۸۰
۲۰۱۴/۱۵	۱۷.۸۸۰	۴۳.۵۳۷	۱۸.۳۴۸	۴۷.۰۳۳	۱۳.۰۲۳	۱۹.۷۱۰
۲۰۱۵/۱۶	۱۹.۷۱۰	۳۹.۴۷۴	۱۸.۱۶۶	۴۶.۶۶۴	۱۳.۰۱۴	۱۷.۶۷۲
۲۰۱۶/۱۷	۱۷.۶۷۲	۴۳.۵۳۱	۱۷.۱۴۳	۴۶.۸۲۸	۱۳.۳۹۲	۱۸.۱۲۶
۲۰۱۷/۱۸	۱۸.۱۲۶	۴۷.۵۱۸	۱۶.۷۵۶	۴۷.۲۴۰	۱۵.۰۵۴	۲۰.۱۰۷

تراز جهانی شکر: کشورهای صنعتی

اکتبر/سپتامبر (۱۰۰۰ تن، ارزش خام)

سال	ذخایر اول دوره	تولید	واردات	مصرف	واردات	ذخایر پایان دوره
۲۰۰۸/۰۹	۵۲.۶۶۹	۱۱۳.۷۴۳	۳۵.۹۹۹	۱۱۶.۰۹۷	۴۳.۸۷۲	۴۲.۴۴۳
۲۰۰۹/۱۰	۴۲.۴۴۳	۱۲۰.۶۷۰	۴۳.۲۸۶	۱۱۶.۲۹۵	۴۷.۹۶۷	۴۲.۱۳۸
۲۰۱۰/۱۱	۴۲.۱۳۸	۱۲۹.۳۱۳	۳۸.۸۰۴	۱۱۵.۹۷۶	۵۰.۳۴۳	۴۳.۹۳۶
۲۰۱۱/۱۲	۴۳.۹۳۶	۱۳۱.۶۴۶	۴۱.۸۴۱	۱۲۱.۷۲۲	۴۷.۶۸۷	۴۸.۰۱۴
۲۰۱۲/۱۳	۴۸.۰۱۴	۱۴۱.۵۳۷	۴۵.۴۹۵	۱۲۴.۶۰۰	۵۴.۷۲۳	۵۵.۷۲۳
۲۰۱۳/۱۴	۵۵.۷۲۳	۱۴۱.۳۹۱	۴۵.۰۵۶	۱۲۸.۳۴۵	۵۲.۳۵۹	۶۱.۴۶۶
۲۰۱۴/۱۵	۶۱.۴۶۶	۱۳۷.۱۷۳	۴۶.۰۱۶	۱۳۱.۷۱۳	۵۲.۲۰۲	۶۰.۷۴۰
۲۰۱۵/۱۶	۶۰.۷۴۰	۱۳۴.۷۴۶	۵۳.۸۰۸	۱۳۳.۶۱۲	۶۱.۸۲۷	۵۳.۸۵۶
۲۰۱۶/۱۷	۵۳.۸۵۶	۱۳۴.۹۱۸	۵۰.۵۴۳	۱۳۳.۳۶۹	۵۶.۲۱۲	۴۹.۷۳۶
۲۰۱۷/۱۸	۴۹.۷۳۶	۱۴۳.۸۸۴	۵۰.۵۸۵	۱۳۶.۹۹۶	۵۴.۱۵۰	۵۳.۰۵۹

- اختلاف جزئی ممکن است بخاطر روند گردن اعداد باشد.

تراز جهانی شکر: کشورهای واردکننده

اکتبر/سپتامبر (۱۰۰۰ تن، ارزش خام)

سال	ذخایر اول دوره	تولید	واردات	مصرف	واردات	ذخایر پایان دوره
۲۰۰۸/۰۹	۴۲،۵۳۳	۶۸،۱۵۱	۵۰،۳۰۹	۱۱۹،۵۹۳	۱۰،۲۹۰	۳۱،۱۱۰
۲۰۰۹/۱۰	۳۱،۱۱۰	۷۰،۸۳۰	۵۷،۷۲۴	۱۱۹،۴۴۵	۱۰،۰۸۴	۳۰،۱۳۶
۲۰۱۰/۱۱	۳۰،۱۳۶	۷۸،۵۱۰	۵۴،۸۲۸	۱۱۹،۵۰۱	۱۳،۳۶۰	۳۰،۶۱۲
۲۰۱۱/۱۲	۳۰،۶۱۲	۸۶،۴۹۳	۵۵،۳۹۶	۱۲۴،۰۴۹	۱۳،۵۶۳	۳۴،۸۹۰
۲۰۱۲/۱۳	۳۴،۸۹۰	۸۹،۳۷۰	۵۸،۹۹۲	۱۲۶،۸۷۲	۱۳،۶۴۳	۴۲،۷۳۶
۲۰۱۳/۱۴	۴۲،۷۳۶	۸۸،۱۰۸	۵۸،۶۳۶	۱۳۰،۶۶۴	۱۵،۰۱۲	۴۳،۸۰۵
۲۰۱۴/۱۵	۴۳،۸۰۵	۸۹،۹۳۰	۵۹،۱۰۳	۱۳۳،۶۱۷	۱۳،۸۱۸	۴۵،۴۰۳
۲۰۱۵/۱۶	۴۵،۴۰۳	۸۴،۲۰۰	۶۵،۸۷۸	۱۳۵،۷۶۸	۱۸،۷۵۴	۴۰،۹۵۹
۲۰۱۶/۱۷	۴۰،۹۵۹	۸۳،۷۶۰	۶۱،۹۶۸	۱۳۵،۷۱۳	۱۵،۶۹۸	۳۵،۲۷۷
۲۰۱۷/۱۸	۳۵،۲۷۷	۹۲،۱۷۶	۶۲،۹۴۳	۱۳۹،۳۵۹	۱۳،۳۶۶	۳۷،۶۷۱

تراز جهانی شکر: کشورهای صادرکننده

اکتبر/سپتامبر (۱۰۰۰ تن، ارزش خام)

سال	ذخایر اول دوره	تولید	واردات	مصرف	واردات	ذخایر پایان دوره
۲۰۰۸/۰۹	۲۸،۸۷۳	۸۳،۴۵۲	۴،۶۱۹	۴۲،۲۳۹	۴۵،۷۶۳	۲۸،۹۴۲
۲۰۰۹/۱۰	۲۸،۹۴۲	۸۷،۶۱۸	۴،۹۱۱	۴۲،۸۹۸	۵۲،۵۵۸	۲۶،۰۱۵
۲۰۱۰/۱۱	۲۶،۰۱۵	۸۶،۶۷۵	۵،۱۰۳	۴۳،۱۳۹	۴۷،۸۰۷	۲۶،۸۴۷
۲۰۱۱/۱۲	۲۶،۸۴۷	۸۷،۸۵۷	۵،۳۶۹	۴۳،۹۸۸	۴۶،۸۰۱	۲۹،۲۸۴
۲۰۱۲/۱۳	۲۹،۲۸۴	۹۴،۷۹۲	۵،۳۳۲	۴۴،۷۹۱	۵۳،۰۷۳	۳۱،۵۴۴
۲۰۱۳/۱۴	۳۱،۵۴۴	۹۳،۳۷۷	۵،۲۵۲	۴۵،۱۱۰	۴۹،۵۲۱	۳۵،۵۴۲
۲۰۱۴/۱۵	۳۵،۵۴۲	۹۰،۷۸۰	۵،۲۶۱	۴۵،۱۲۹	۵۱،۴۰۷	۳۵،۰۴۶
۲۰۱۵/۱۶	۳۵،۰۴۶	۹۰،۰۲۱	۶،۰۹۶	۴۴،۵۰۷	۵۶،۰۸۷	۳۰،۵۷۰
۲۰۱۶/۱۷	۳۰،۵۷۰	۹۴،۶۸۸	۵،۷۱۸	۴۴،۴۸۴	۵۳،۹۰۶	۳۲،۵۸۶
۲۰۱۷/۱۸	۳۲،۵۸۶	۹۹،۲۲۶	۴،۳۹۸	۴۴،۸۷۷	۵۵،۸۳۸	۳۵،۴۹۵

- اختلاف جزئی ممکن است بخاطر روند گردن اعداد باشد.

رشد مجدد مصرف شکر در آسیا

انتظار می رود که مصرف شکر آسیا در سال ۲۰۱۷/۱۸، رشد خود را از سر گرفته و به ۸۸/۲ میلیون تن برسد که از مصرف ۸۵/۲ میلیون تنی سال قبل بیشتر است. این افزایش، عمدتاً از رشد پیش‌بینی شده برای هند و چین ناشی شده است. مصرف شکر اروپا در سال ۲۰۱۷/۱۸ به ۳۱ میلیون تن می‌رسد، در حالی که انتظار می‌رود میزان مصرف شکر در آمریکای شمالی و مرکزی با ۰/۴ میلیون تن افزایش نسبت به فصل

گذشته، به رقم ۲۱/۷ میلیون تن برسد. مصرف شکر در **آمریکای جنوبی** از ۱۹/۶ میلیون تن سال پیش به ۱۹/۹ میلیون تن افزایش یافته است، این در حالی است که **برزیل** با ۱۲ میلیون تن، بزرگترین مصرف کننده شکر در این منطقه است. مصرف شکر در **آفریقا** به دلیل رشد جمعیت، رو به افزایش است و ممکن است در سال ۲۰۱۷/۱۸ به ۲۱/۸ میلیون تن برسد، این رقم در حدود ۱/۸ درصد بالاتر از مصرف ۲۱/۴ میلیون تنی سال گذشته ۲۱ می باشد. مصرف شکر **اقیانوسیه** در سطح ۱/۶ میلیون تن، بسیار پایدار است و عملاً هیچ تغییری نسبت به سال گذشته نشان نمی دهد. استرالیا با تخصیص ۱/۳ میلیون تن از مصرف این منطقه، بزرگترین مصرف کننده شکر اقیانوسیه تلقی می شود.

رکورد مصرف شکر در کشورهای واردکننده

پس از رشد کمرنگ مصرف در این فصل، **کشورهای در حال توسعه** شاهد بهبودی در رشد مصرف شکر در سال ۲۰۱۷/۱۸ می باشند که تخمین زده می شود کل مصرف شکر در این کشورها به ۱۳۷,۲ میلیون تن (یا حدود ۷۴ درصد از تقاضای جهانی) برسد. تقاضای شکر در **کشورهای صنعتی** نیز در یک محدوده نسبتاً باریک و بدون تغییرات قابل ملاحظه در سالهای گذشته ادامه دارد. مصرف شکر این کشورها در سال ۲۰۱۷/۱۸ در حدود ۴۷/۲ میلیون تن پیش بینی می شود، که تنها ۰/۹ درصد افزایش نسبت به سال گذشته نشان می دهد.

پیش بینی می شود مصرف شکر در **کشورهای واردکننده** با ۲/۷ درصد رشد، در فصل آینده به ۱۳۹/۴ میلیون تن افزایش یابد. به نظر می رسد که میزان مصرف شکر در **کشورهای صادر کننده** در مقایسه با سال گذشته، ۰/۴ میلیون تن افزایش یافته و به ۴۴/۹ میلیون برسد. رشد در این گروه از کشورها، کمتر از کشورهای وارد کننده است، زیرا دسترسی فراوان طولانی مدت به شیرین کننده، مصرف سرانه بطور نسبتاً زیادی بالا برده است و بنابراین پتانسیل رشد بیشتر مصرف تا حدود زیادی محدود شده است.

افزایش شدید تولید شکر قابل صدور در سال ۲۰۱۷/۱۸

برآورد شده است که تولید شکر قابل صدور (تولید منهای مصرف) در سال ۲۰۱۷/۱۸ به بالاترین سطح

خود، یعنی ۶۰/۷ میلیون تن برسد که از ۵۶/۳ میلیون تن سال قبل بیشتر است.

افزایش دسترسی از بازارهای اتحادیه اروپا و همچنین آسیا، از عوامل مهم در این افزایش محسوب می شوند. به نظر می‌رسد که در سال ۲۰۱۷/۱۸، تولید شکر قابل صادرات اتحادیه اروپا به حدود ۷/۳ میلیون تن برسد که از رقم ۵/۳ میلیون تنی سال قبل بیشتر است. عمده‌ترین منابع این افزایش، تولید در فرانسه (۱/۲ میلیون تن) و آلمان (۱/۱ میلیون تن) خواهد بود، علاوه بر این، میزان تولید در کشورهای دیگری مانند لهستان، هلند و بلژیک نیز بالا خواهد رفت. علیرغم اینکه از این پس صادرات اتحادیه اروپا با محدودیت سازمان تجارت جهانی (WTO) مواجه نیست با این حال تمام این شکر اضافی به بازارهای جهانی وارد نخواهد شد. در حال حاضر قیمت‌ها در سایر کشورهای اتحادیه اروپا برای تولیدکننده شکر مازاد جذابیت بیشتر دارد، از اینرو افزایش دسترسی به شکر چغندری اتحادیه اروپا، تا حدی روی واردات شکر نیشکری که قبلاً وارد می‌شد تاثیر گذاشته است. در حقیقت صدور شکر به بازارهای جهانی برای تولیدکنندگان اتحادیه اروپا به قیمت شکر ۱۱ (برمبنای پوندی ۱۴ سنت) سودی ندارد، از اینرو ممکن است بخش عمده ای از شکرهای قابل صدور این منطقه صادر نشده و انبار شوند، مگر اینکه قیمت‌ها افزایش یابد.

احتمال دارد که تولید قابل صادرات در آفریقا افزایش یافته و به سطح ۲/۲ میلیون تن برسد که بیشتر از تولید ۱/۶ میلیون تن سال ۲۰۱۶/۱۷ است. گفته می‌شود که تولیدکنندگان متعددی در کشورهای آفریقایی، شرایط خشکسالی چند سال قبل را پشت سر گذاشته‌اند، چنانکه اتیوپی بتواند با بهره برداری به موقع از کارخانه‌ای که در ماه مارس تولید آزمایشی خود را شروع نموده است تولید شکرش را افزایش دهد، برای اولین بار شکر قابل صادرات خواهد داشت.

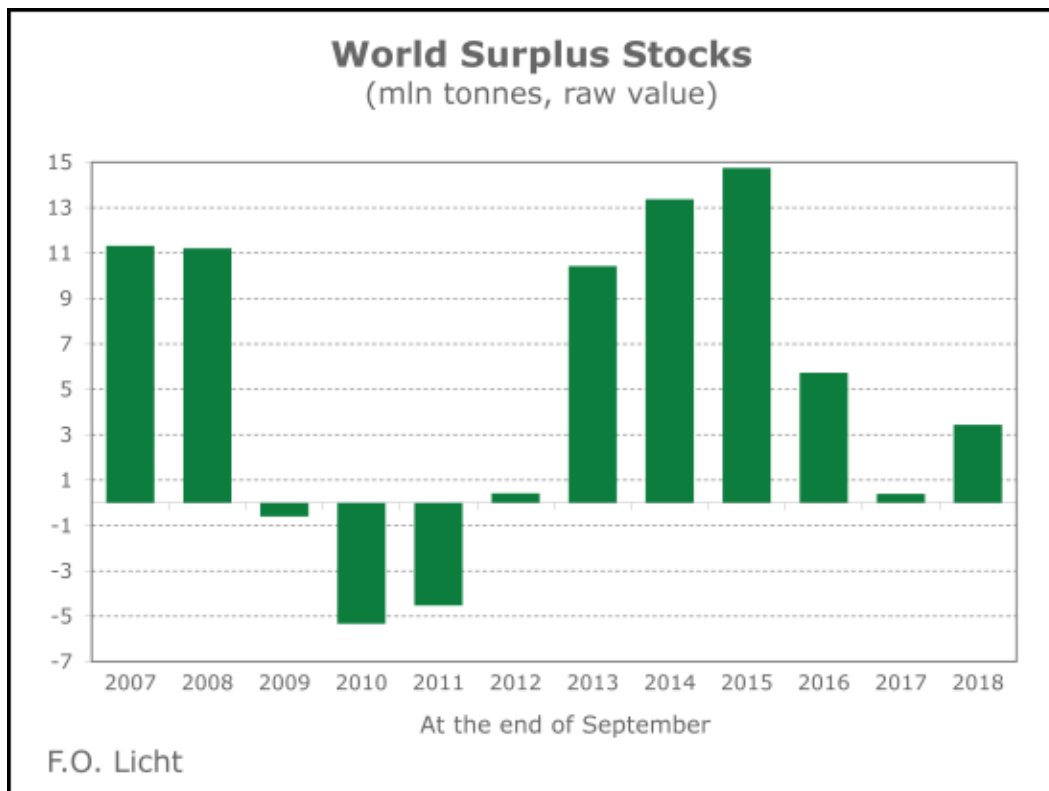
احتمال می‌رود تولید قابل صدور در آمریکای شمالی و مرکزی در سال ۲۰۱۷/۱۸ به ۶/۱ میلیون تن افزایش یابد که از ۶ میلیون تن سال پیش بیشتر است. این افزایش عمدتاً به دلیل دسترسی بهتر گواتمالا به عنوان صادرکننده اصلی منطقه است، در حالی که عملاً در دسترس بودن صادرات مکزیکی در سطح مشابه این فصل است.

تولید قابل صدور برزیل از ۲۸/۵ میلیون تن در سال ۲۰۱۶/۱۷ به رقم ۲۷/۶ میلیون تن در سال ۲۰۱۷/۱۸ کاهش یافته است، دلیل آن می تواند کاهش مورد انتظار تولید شکر منطقه جنوب مرکزی برزیل در فصل ۲۰۱۸ باشد.

به همین صورت، به علت افزایش محصول در تایلند و پاکستان، تولید شکر آسیا از ۹/۳ میلیون تن سال قبل به ۱۱/۴ میلیون تن در سال جدید افزایش می یابد. گمان می رود تولید صادراتی در تایلند از ۶/۸ میلیون تن سال پیش تا ۸/۶ میلیون تن در سال جاری نوسان داشته باشد، در صورتی که این پیش بینی ها درست از آب در آید، پاکستان می تواند از ۷/۷ میلیون تن شکر سفید تولیدی خود، ۲/۷ میلیون تن را صادر نماید. این مقدار شکر برای صادرات، غیر از موجودی محصولی است که از فصل ۲۰۱۶/۱۷ (زمانی که افزایش شگفت انگیزی در کشور بوجود آمد) به فصل جدید منتقل شده است. این موجودی های مانده از قبل، در تولید صادراتی فصل بعد لحاظ نمی شوند، و این نشان دهنده ضعف در آمار و ارقام از جمله میزان تولید قابل صادرات است.

بهر حال تا این زمان دولت پاکستان، صادرات ۱،۲۲۵ میلیون تن شکر در سال ۲۰۱۶/۱۷ را تصویب نموده است ولی به نظر می رسد حجم صادرات کمتر از این سطح باشد زیرا بدون پرداخت یارانه، صنعت شیرین کننده های پاکستان، جایگاهی در عرصه جهانی ندارند. بنابراین انجمن کارخانه داران شکر پاکستان (PSMA) ۱۴ در حال رایزنی برای دریافت یارانه ۱۹۰۰۰۰ روپیه ای (معادل ۱۸۰ دلار) برای هر تن شکر است لیکن دولت فقط با مبلغ ۱۰۳۰۰ روپیه موافقت کرده است. لذا در ماه های آینده ممکن است عرضه کننده های پاکستانی در مقابل قیمت های جهانی با وضعیت نامطلوبی مواجه گردند.

در نهایت، به نظر می رسد تولید قابل صدور استرالیا در سال ۲۰۱۷/۱۸ در حدود ۳/۷ میلیون تن بدون تغییر باقی بماند.

احتمال تقاضای بی سابقه در واردات

تخمین زده می‌شود که واردات ناخالص در سال ۲۰۱۷/۱۸ با ۰/۳ میلیون تن کاهش به ۶۷/۳ میلیون تن برسد. این بدان معنی است که در حدود ۳۷ درصد از شکر مصرف شده جهان از محل واردات است. ممکن است واردات شکر چین از ۴ میلیون تن در این فصل به ۶ میلیون تن در سال ۲۰۱۷/۱۸ افزایش یابد. سیاست محدودیت در صدور پروانه واردات و نیز وضع عوارض گمرکی جهت واردات مازاد، حجم واردات رسمی را در سال ۲۰۱۶/۱۷ تحت تاثیر قرار داد، با این حال، سخت‌گیری روی محموله‌های قاچاق، سیل کالاهای غیر مجاز به این کشور را کم کرده است. هر چند بسیار بعید است که این وضعیت پایدار بماند زیرا قیمت‌های پائین شکر خام جهانی سبب جذابیت این کالا شده و گزارش می‌شود که تجار در جستجوی پیدا کردن راهکار و مسیری برای وارد کردن این کالا می‌باشند.

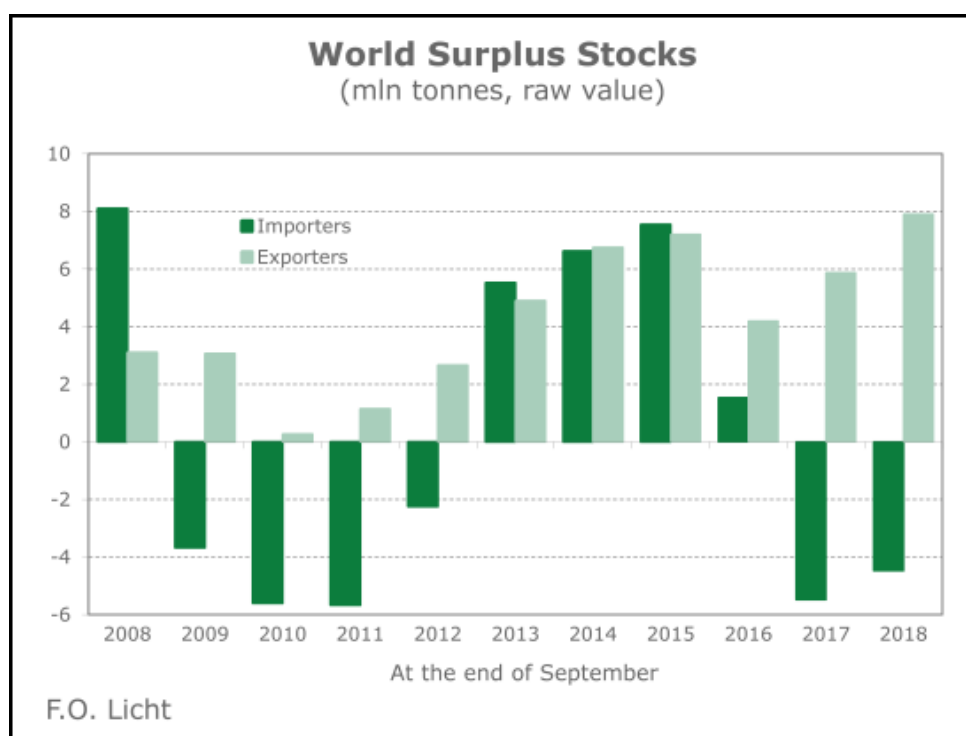
واردات شکر کشور اندونزی در سال ۲۰۱۷/۱۸ به ۵/۱ میلیون تن خواهد رسید که معادل فصل جاری است. به علت رشد اقتصادی و رشد جمعیت، مصرف داخلی این کشور در حال افزایش می‌باشد، لیکن آهنگ حرکت تولید داخلی به سبب عدم سرمایه گذاری در این بخش، با میزان تقاضا هماهنگی ندارد. افزایش

تقاضا با رشد صنایع غذایی و نوشابه سازی (که متکی به شکر تصفیه شده از شکرهای وارداتی و بجای شکرهای تولید شده می‌باشد)، شرایط را برای کارخانه داران بومی سخت نموده است.

پیش بینی می‌گردد که واردات شکر ایالات متحده در سال ۲۰۱۷/۱۸ به حدود ۳/۴ میلیون تن برسد که ۳ میلیون تن بیشتر از سال قبل است. به نظر می‌رسد که موجودی پایین در آمریکا، نیازی مبرم برای واردات در فصل آتی ایجاد نماید و احتمالاً مکزیک نتواند فاصله این نیاز را پر نماید.

به نظر می‌رسد واردات روسیه در سال ۲۰۱۷/۱۸، روند رشد ۰/۳ میلیون تنی (و نه بیشتر) خود را حفظ

کند.

پیش بینی می‌شود کل واردات شکر آسیا از ۵/۵ میلیون تن سال قبل به ۳۶/۲ میلیون تن در سال ۲۰۱۷/۱۸ افزایش یابد، این رشد به دلیل افزایش واردات چین مورد انتظار است. به نظر می‌رسد واردات اروپا از ۱۰ میلیون تن سال گذشته به ۹/۵ میلیون تن کاهش یابد. واردات آفریقا نیز از ۱۵/۴ میلیون تن فصل گذشته به ۱۴/۴ میلیون تن کاهش یافته است که دلیل آن می‌تواند افزایش میزان دسترسی داخلی این منطقه باشد. واردات آمریکای شمالی و مرکزی از ۴/۷ میلیون تن سال گذشته به ۲/۵ میلیون تن افزایش یافته است که به واسطه افزایش مورد انتظار در واردات ایالات متحده می‌باشد. واردات شکر به

آمریکای جنوبی ناچیز است و ممکن است در سال ۲۰۱۷/۱۸ به ۱/۷ میلیون تن برسد که در مقایسه با رقم ۱/۹ میلیون تن سال گذشته، کاهش نشان می‌دهد.

افزایش ذخایر شکر جهانی در سال ۲۰۱۷/۱۸

ذخایر مازاد بمنظور دسترسی بی‌وقفه به محصول از تولید کارخانه تا مصرف کننده و پوشش نیاز مصرف در فاصله زمانی بین پایان یک دوره تولید و آغاز دوره بعدی مورد نیاز است. این مقدار در سال ۲۰۱۷/۱۸ ممکن است از ۰/۴ میلیون تن فعلی به ۳/۴ میلیون تن افزایش یابد که هنوز هم از میزان شکر مازاد ۱۳ تا ۱۵ میلیون تنی ۳-۴ سال قبل فاصله دارد.

مازاد/کمبود ذخایر جهانی (۱۰۰۰ تن، ارزش خام، پایان سپتامبر)

سال	کل ذخایر	ذخایر مازاد	در کشورهای واردکننده	در کشورهای صادرکننده
۲۰۰۹	۶۰،۰۵۲	-۶۰۶	-۳،۶۷۲	۳،۰۶۶
۲۰۱۰	۵۶،۱۵۰	-۵،۳۳۳	-۵،۵۹۹	۲۶۶
۲۰۱۱	۵۷،۴۶۰	-۴،۵۲۲	-۵،۶۶۴	۱،۱۴۲
۲۰۱۲	۶۴،۱۷۴	۴۱۸	-۲،۲۴۲	۲،۶۶۰
۲۰۱۳	۷۴،۲۸۰	۱۰،۴۲۶	۵،۵۲۳	۴،۹۰۳
۲۰۱۴	۷۹،۳۴۷	۱۳،۳۶۷	۶،۶۲۲	۶،۷۴۵
۲۰۱۵	۸۰،۴۴۹	۱۴،۷۴۷	۷،۵۴۵	۷،۲۰۲
۲۰۱۶	۷۱،۵۲۸	۵،۷۳۰	۱،۵۳۴	۴،۱۹۶
۲۰۱۷	۶۷،۸۶۲	۳۹۳	-۵،۴۸۲	۵،۸۷۵
۲۰۱۸	۷۳،۱۶۵	۳،۴۳۳	-۴،۴۷۳	۷،۹۰۶

پیش‌بینی می‌شود نسبت ذخایر به مصرف از رقم ۳۷/۷ درصد فصل جاری به ۳۹/۷ درصد در سال ۲۰۱۷/۱۸ بهبود یابد. علیرغم اینکه این تغییر در سه دوره متوالی گذشته، روند کاهش سالانه داشته است، لیکن هنوز هم از رقم ۴۵ درصدی سالهای ۲۰۱۳/۱۴ و ۲۰۱۴/۱۵ پایین‌تر است.

مازاد یا کسری شکر در یک سال برای درک فاصله بین تولید و تقاضای جهانی (از جمله مصرف ثبت نشده^{۱۵} که بیانگر شکاف بین صادرات و واردات است) استفاده می‌شود. تعریف ساده این رویکرد نشان می‌دهد که اصطلاح مازاد و یا کسری به ترتیب به افزایش یا کاهش در ذخایر اشاره دارد.

در حالی که میزان کسری شکر در سال ۲۰۱۶/۱۷ (اکتبر/سپتامبر) به سطح ۳/۷ میلیون تن رسیده بود، برآورد می‌شود که با افزایش تولید در سال ۲۰۱۷/۱۸، حدود ۵/۳ میلیون تن شکر مازاد در جهان حاصل شود. بعد از کمبود شدید ۱۲/۶ میلیون تن (در مجموع دو سال گذشته)، این اولین بار است که جهان با موجودی مازاد روبرو می‌شود. در ماه‌های اخیر و با مشخص شدن این مقدار مازاد شکر جهانی در فصل جدید، فشار زیادی بر قیمت‌های جهانی تحمیل شده است. در حال حاضر برآورد می‌کنیم اگر میزان مصرف در چین و هندوستان افزایش قابل توجهی نداشته باشد، مقدار شکر مازاد حتی بیشتر از این هم خواهد شد. این وضعیت مخصوصاً برای بازار شکر سفید پیش می‌آید که در هفته‌ها و ماه‌های اخیر، کاهش قیمت آن مشهود است.

حق بیمه^{۱۶} شکر سفید از میزان ۱۱۵ دلار برای هر تن در ماه آوریل به سطح ۴۵ دلار در اواسط سپتامبر سقوط نمود که این پایین‌ترین سطح پس از فوریه ۲۰۱۱ می‌باشد. این هنوز پایان کار نیست چرا که تولید شکر اتحادیه اروپا روز بروز در حال افزایش است. بعلاوه به نظر می‌رسد تولیدکنندگان شکر سفید (مثل تایلند، هند و پاکستان) در سال ۲۰۱۷/۱۸، مقدار قابل توجهی افزایش محصول خواهند داشت، ضمن اینکه هنوز پاکستان بخش قابل توجهی از ذخیره فروش نشده شکر سفید برداشت سال ۲۰۱۶/۱۷ را در اختیار دارد. در صورتی که دولت پاکستان برای صادرات یارانه وضع نماید، موجودی بازارهای جهانی را باز هم افزایش خواهد داد. در مقابل، به نظر می‌رسد که اقتصاد برزیل از تولید شکر به سمت تولید اتانول در حال تغییر وضعیت است و این امکان وجود دارد که تا حدودی میزان شکر خام موجود را کاهش دهد. با در نظر گرفتن نقش تعیین کننده‌ای برزیل و گرایش این کشور از تولید شکر نیشکری به سمت تولید اتانول، این بار آنچنان که معمول است فراوانی زیاد شکر جهانی بحران آفرین نخواهد بود.

15 - unrecorded consumption

16- premium